

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 3 (1883) 1994 m. vasario mėn. I d.

Eina 39-tus Metus.

Melbourne

Seimoje gimsta žmonijos taika

1. Pasaulis trokšta taikos, ir jam be galo reikia ramybės. Tačiau karai, konfliktai, didėjantis nusikalstamumas, socialiniai neramumai bei nesibaigiantis skurdas pareikalauja vis daugiau aukų ir kelia nesantaiką tarp tautų ir individų. Kartais atrodo, kad taika visiškai neįmanoma. Ar galima tikėtis, kad abejingumo aplinkoje, kurią dažnai užnuodija neapykanta, išauš taikos ir ramybės era, kurią gali atnešti tik solidarumo ir meilės jausmai?

Tačiau neturime prarasti vilties. Juk žinome, kad nepaisant visko, taika įmanoma, nes ji yra dieviškojo plano dalis.

Dievas norėjo, kad žmonija gyventų taikiai ir harmoningai, ir padėjo tam pamatus pačioje žmogaus, sukurto „pagal savo paveikslą“, prigimtyje. Tasai dieviškasis paveikslas ugdomas ne tik atskiroje asmenybėje, bet ir toje unikaloje dviejų žmonių sąjungoje, kurią sudaro vyras ir moteris, sujungti meilėje taip, kad jie tampa „vienu kūnu“ (Pr. kn. 2,24). Pradžios knygoje parašyta: „pagal Dievo paveikslą jis juos sukūrė, vyrą ir moterį jis sukūrė“ (Pr. kn. 1,27). Šiai ypatingai sąjungai Dievas patikėjo misiją pradėti ir puoselėti gyvybę, sudarant šeimą.

Pirmąkart harmoniją sudarė nuodėmė, tačiau Dievo sumanytas planas tęsiasi. Seima tebėra tikrasis visuomenės pamatas, sudarydamas, kaip sakoma Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje, „natūralų ir esminį branduolį“.

Seimos indėlis saugant ir puoselėjant taiką yra be galo svarbus. Todėl man norėtųsi Tarptautinių šeimoms metų progą šį Pasaulinės Taikos Dievo žodį skirti apmąstymui apie tai, kaip glaudžiai siejasi šeima ir taika. Aš įsitikinęs, kad šie metai visoms organizacijoms, kurios nori įnešti savąjį indėlį siekiant taikos ir ramybės - t.y. bažnyčioms, religinėms organizacijoms, asociacijoms, vyriausybėms, Tarptautinėms agentūroms, - suteikia progą aptarti būdus, kaip padėti šeimoms, kad jos atliktų savo nepakeičiamą taikos kūrėjų vaidmenį.

Seima: gyvybės ir meilės bendruomenė

2. Seimai, kaip pradinei ir svarbiausiai auklėjimo bendruomenei, patikėta ypatinga garbė perduoti religines ir kultūrinės vertybes, kurios padeda žmogui įsigyti savastį. Paremta meile ir pasirengusi gyvybės dovanai, vien tik šeima užtikrina visuomenei ateitį; kad jos pagrindinė užduotis yra

darbuotis taikios ateities labui.

Seima gali tai pasiekti ne vien tik per abipusę sutuoktinių meilę, kuri ne šiaip sujungia gyvenimus, bet, jei jie krikščionys, išaukština ją iki sakramento. Svarbu ir tėvų pastangos tinkamai atlikti savo paskirtį kaip auklėtojų, kurie yra pašaukti diegti savo vaikams pagarbą kiekvieno žmogaus orumui ir taikos vertybėms. Nėgana šių vertybių šeimoje tik išmokyti, jos turi pasireikšti kasdieniniame šeimos gyvenime, kada vyrą ir moterį nesavanaudiška mielė, pajėgianti suprasti tuos, kurie yra kitokie, atjausti ir pagelbėti nepritekliuose, kuri leidžia dalytis visomis gėrybėmis. Seimos vertybės, pagrįstos gilia pagarba žmogaus gyvybei ir orumui ir besireiškiančios kantrybe, atjauta, supratimu, parama ir atleidimu, padeda šeimos bendruomenei pajusti pirmąjį ir esminį taikos ir ramybės išgyvenimą. Be tokio meilės ryšio su kitais žmonėmis ir vaisingo abipusio solidarumo žmogus lieka „būtybe, kuri nesuvokia savęs, kurios gyvenimas yra beprasmiškas, nes jai neatskleidžia meilė, kurios ji nepatiria ir neišgyvena...“ („Enciklika Redemptor Hominis“). Tokia meilė nėra vien trumpalaikis

jausmas; tai stipri ir tvirta moralinė jėga, ieškanti gėrio kituose, pasirengusi net pasiaukojimo kainai. Be to, tikroji meilė yra neatskiriama nuo teisingumo, kurio taip reikia taikai. Ji pasiekia visus, kurie kenčia nepriteklius, kurie neturi šeimų, pasiekia visus vaikus, kuriems reikia meilės ir mokytojo, visus vienišus ir atstumtuosius.

Seima, gyvenanti šia meile, net jeigu ir ne visiškai tobulai, dosniai atsiveria visuomenei ir yra pirmoji taikingos ateities kūrėja. Negali būti taikos civilizacijos ten, kur nėra meilės.

Seima - auka tenai, kur trūksta taikos

3. Priešingai savo kaip taikos nešėjos pašaukimui, šeima, kaip liūdna tai bebūtų, dažnai darosi įtampos ir spaudos vieta arba bejėgiška šiuolaikinei visuomenei būdingo žiaurumo auka.

Dažnai galime matyti įtampą tarp šeimoms narių. Ji dažniausiai kyla dėl nepakankamų pastangų darniai tvarkyti šeimos gyvenimą, kai sutuoktinius vieną nuo kito atitolina arba darbas, arba grėsmė jo netekti, kai visa tai kelia nuolatinį nerimą, kai persekioja netikrumo dėl ateities jausmas. Dažnai įtampą sukelia

hedonistinės ir vartotojiškos nuostatos, kurios verčia šeimos narius ieškoti ne laimingo ir vaisingo bendro gyvenimo, o asmeninio pasitenkinimo. Dažni tėvų kivirčiai, nenoras turėti vaikų, blogas elgesys su silpnaisiais - tai vis liūdni simptomai, kurie rodo, kad šeimos taikai ir ramybei gresia rimtas pavojus. Be abejo, tokiu atveju nepadės sutuoktinių apsisprendimas gyventi atskirai arba griebtis skrybių, kurios jau yra tapusios tikram mūsų visuomenės rykšte. Panašiai kaip ir šeimos, daugelyje pasaulio kraštų į kruvinų konfliktų sukūrį yra įtrauktos ištisos tautos. Tada šeimos dažnai tampa pirmosiomis aukomis, nes jos arba netenka pagrindinio, o kartais ir vienintelio maitintojo, arba yra priverstos mesti savo namus, žemę ir nuosavybę ir bėgti į nežinomybę; kaip ten bebūtų, joms gresia skaudžios nelaimės, griaušančios bet kokį saugumo jausmą. Kaip čia neprisiminti kruvino konflikto tarp etninių grupių Bosnijoje ir Hercegovinoje, kuris tebesitęsia? Ir tai tik vienas pavyzdys iš daugelio panašių karinių situacijų visame pasaulyje.

Tokių nerimą keliančių situacijų akivaizdoje visuomenė dažnai pasirodo esanti bejėgė arba netgi neleistinai abejinga. Dvasiniai ir psichologiniai poreikiai tų žmonių, kurie patiria ginkluotų konfliktų padarinius, yra ne mažiau svarbūs ir spėjantini, negu pastogės ir maisto poreikis. Reikia kurti socialines struktūras paremti šeimoms, patyrusioms staigias ir žiaurias nelaimes, kad, nepaisant nepriteklių, šios šeimos nepasiduotų keršto ir nevilties pagundai ir įstengtų gyventi atleidimo bei susitaikymo dvasia. Deja, dažniausiai mes šito pasigendame!

4. Negalime pamiršti, kad karai ir žiaurumai yra klastingos jėgos, kurios ne tik griaužia šeimos struktūrą. Jie taip pat žaloja žmonių protus, siūlydami ir primeddami tokius elgesio būdus, kurie yra visiškai priešingi taikai ir ramybei. Šia prasme reikia su skausmu paminėti, kad, deja, pastaruoju metu vis daugiau labai jaunų vaikų ir mergaičių, ir net visai mažų vaikų tiesiogiai dalyvauja ginkluotuose konfliktuose. Jie yra verčiami stoti į ginkluotus būrius ir kovoti už tokius tikslus ir reikalus, kuriuos jie netgi ne visada supranta. Kitais atvejais jie įtraukiami į tikrą žiaurumo kultūrą, kur gyvybę neturi jokios vertės, o žudymas net neatrodo blogis. Pasaulio žmonių interesai reikalauja užtikrinti, kad šie jaunuoliai liautųsi žudę ir eity taikos takais, bet tam reikia, kad tie, kurie tiki taika ir ramybe, imtųsi kantraus auklėjimo darbo.

Čia negaliu nepaminėti dar vienos labai svarbios kliūties kelyje į mūsų visuomenės taiką ir ramybę: yra daug, labai daug vaikų, kurie neturi šeimos šilumos. Kartais jie neturi ir pačios šeimos: tėvai, užsiėmę visai kitokiais dalykais, palieka vaikus vienus. Kitais atvejais šeima paprasčiausiai neegzistuoja: tūkstančiai vaikų neturi jokių namų, išskyrus gatvę, ir tegali pasikliauti tik savimi. Kartais tokie vaikai tragiškai žūsta. Kiti dažnai skatinami vartoti ar net pardavinėti narkotikus, užsiiminėti prostitucija, neretai jie patenka į nusikalstamas grupuotes. Negalime ignoruoti šių bausių ir taip plačiai paplitusių situacijų. Juk gresia pavojus pačiai visuomenės ateičiai. Bendruomenė, kurioje yra

(Nukelta į 2-trą psl.)

Sausio 13-oji, šventa Lietuvos Nepriklausomybės gynėjų diena

Laisvės gynėjų dienos minėjimo renginiai

Sausio 12

18 val. - minėjimai prie TV bokšto ir RTV komiteto.

18.20 val. - eiseną nuo RTV komiteto į Nepriklausomybės aikštę, sustojimas prie buvusių KGB rūmų.

19 val. - minėjimas Nepriklausomybės aikštėje: tylos minutė, kunigo malda, giesmės, laužai (tuo laiku Lietuvos Sąjūdis kviečia rengti minėjimus ir kitose Lietuvos vietose). Rengia LS ir TS (LK).

Sausio 13 Oficialūs Renginiai

00-01 val. - gedulingas koncertas šv. Jono bažnyčioje. Atliekami Pergolezi „Stabat mater“, Snitke „Sutartinės“. Atlieka S. Sondeckio kamerinis orkestras, chorai, solistai.

Sąjūdžio informacijos agentūra

Agresijos aukų sveikatos centras laukia pacientų

Siuo metu visų sausio dienomis žuvusių Lietuvos patriotų šeimų nariai ir nukentėjusieji gali kreiptis į Agresijos aukų sveikatos centrą. Jis įsikūręs penktajame Gedimino prospekte name, Vilniaus miesto 1-ojoje poliklinikoje. Agresijos aukų sveikatos centro vedėja Vida Kriveliėnė sako, jog kvalifikuota pagalba teikiama nemokamai, tačiau per penkis praėjusių metų mėnesius kreipėsi tik 147 žmonės. O turėtų kreiptis visi nukentėjusieji. Manoma, kad naudotis centru teikiama paslaugomis galėtų 800 žmonių. Labdaros, kuri būtų skirta nukentėjusiems sovietų agresijos metu, centras negauna, gydoma už valstybės lėšas. Visų sričių specialistai pacientus tiria ir gydo Santariškių ligoninėje. O reabilitacijai siunčia į Birštono

„Tulpės“ sanatoriją. Pasak Sapiegos ligoninės direktoriaus Gedimino Rimdeikos, pacientai siunčiami gydytis ten, kur patys pageidauja. Centras taip pat tarpininkauja siunčiant gydytis į užsienį.

Agresijos aukų sveikatos centro darbuotojai pacientams skiria ypąč daug dėmesio. Apmadui, tačiau į centrą neretai kreipiasi ir atstumti pacientai, tik po kelių susitikimų bendrauti su jais pasidaro lengviau. Sapiegos ligoninės direktorius Gediminas Rimdeika pasakė: „Mūsų nuostata: nedalyvauti politikoje, o rūpintis, kaip padėti žmonėms“. O už tai, kad veikia Agresijos aukų sveikatos centras, turime būti dėkingi Sausio 13-osios brolijos pirmininkei Jadvygai Bieliauskienei ir docentui Albinui Vidugiriui.

Tauras Teiberis
(Iš L.A.)

Lietuvos laisvės gynėjų memorialas Vilniaus Antkainio kapinėse turėtų būti baigtas vėlyvą 1995 rudenį, iki Vėlinių. Kai Lietuva minės sausio tragedijos penktąsias metines, didvyrių amžinojo poilsio vietoje bus pastatytas paminklas, nauji antkapiai, įrengta aikštelė gedulingoms ceremonijoms, sutvarkyta aplinka.

Sausio 13-osios ir Medininkų

Lenkų verslininkas pakvietė Zirinovskį į svečius. Varšuva (AFP). Lenkų verslininkas Januszas Bryczowkis, kurio pavardė iš pradžių buvo neskelbiama, pakvietė Zirinovskį aplankyti Lenkiją nuo sausio 15 iki 20. Verslininkas vadovauja negausiam Nacionalinio gelbėjimo frontui, kurio pažūros tokios pat, kaip ir rusų fašisto. Pasak Bryczowskio, jis suvesias Rusijos liberalų demokratų partijos vadovą su Lenkijos politikais. Prezidento Lecho Valėsos (Lecho Valensos) spaudos atstovas pareiškė, kad nei prezidentas, nei koks nors kitas Lenkijos politikas nesirengia

žudynių aukų paskutiniojo poilsio vietoje kuriamo memorialo autoriai - skulptorius Stanislovas Kuzma ir architektas Marius Saliamoras. Pagrindinis jo akcentas - apie keturių metrų aukščio Pieta. Sopulingosios Dievo motinos, laikinės ant kelių nukryžiuoto sūnaus kūną, skulptūra bus iš bronzos ir granito. Siuo metu vyksta memorialo projektavimo darbai.

susitikti su Zirinovskiu, bet netrukdydys jo kelionei į šalį. Jeigu kultūriškai, nuostolius turėtų padengti ji pakvietęs verslininkas. Kaip žinoma, Zirinovskis buvo išvarytas iš Bulgarijos, Vokietija jo neįsileido. Prancūzai taip pat jo nepageidauja.

(L.A.)

Šeimoje gimsta žmonijos taika

(Atkelta iš 1-mo psl.)

apleidžiami vaikai, kurioje jie patinka į beviltišką padėtį, negali turėti taikos ir ramybės.

Kad galėtume tikėtis taikos ateities, kiekvienas vaikas turi patirti ne išdavystes ir išnaudojimą, o nuolatinę meilės ir rūpesčio šilumą. Ir nors valstybė gali labai prisidėti, steigdama pagalbos ir rūpybos struktūras, niekas negalės pakeisti vaidmens šeimos, kuri viena teiktina saugumo ir pasitikėjimo atmosferą. Tik ji gali padėti vaikams ramiai žiūrėti į ateitį ir parengti juos užaugus atsakingai dalyvauti kuriant tikrai pažangią visuomenę.

Vaikai - tai ateitis, kuri jau yra tarp mūsų. Todėl jie turi pajauti, kas yra taika, kad galėtų patys kurti taikingą ateitį.

Siema - taikos kūrėja

5. Igaliaikei ir tvirtai taikai reikia institucijų, kurios išreikštų ir sutelktų taikos pajėgas. Tokia institucija, geriausiai atitinkanti žmogaus prigimtį, yra šeima. Ji vienintelė gali užtikrinti visuomenės tęstinumą ir jos ateitį. Todėl šeima pašaukta aktyviai dirbti taikos labui per tas vertybes, kurias ji išreiškia ir pertaikia per kiekvieno jos nario dalyvavimą visuomenės gyvenime.

Kaip pagrindinis visuomenės branduolys, šeima turi teisę reikalauti valstybės paramos, kad sėkmingai vykdytų savo ypatingą misiją. Todėl valstybės įstatymai turi tarnauti šeimos gerovei, padėti šeimai tinkamai atlikti savo pareigas. Dabar pasireiškia spaudimas, kad būtų laikomos teisėtomis bei lygiavertėmis sutuoktinių sąjungai ir įvairios kitokios sąjungų formos, kurios savo prigimtimi arba sąmoningo pastovumo stoka jokia būdu neišreiškia šeimos prasmės ir neužtikrina jos gerovės. Todėl valstybės pareiga yra skatinti ir ginti autentišką šeimą, gerbti jos natūralumą ir teises. Viena iš tokių esminių teisių yra tėvų teisė pagal savo dorinius ir religinius įsitikinimus bei sąžinę laisvai ir atsakingai apsispręsti, kada turėti kūdikį ir kaip po to jį užauginti bei auklėti pagal tuos įsitikinimus.

Valstybei taip pat tenka svarbus vaidmuo kurti tokias sąlygas, kad šeimos galėtų tenkinti savo svarbiausius poreikius neparasdamos žmogiškojo orumo. Neturtas, netgi visiškai skurdas - tai nuolatinė grėsmė socialiniam stabilumui, žmonių vystymuisi ir taikai. Jis mūsų dienomis yra palietęs be galo daug šeimų. Kartais dėl nepriteklių jaunos poros atideda šeimos kūrimą arba ir visiškai jo atsisako, o neturtingos šeimos negali

visapusiškai dalyvauti visuomenės gyvenime arba būna priverstos iš jo pasitraukti.

Valstybės pareigos tačiau nereiškia, kad pareigų neturi kiekvienas atskiras pilietis: tikras kiekvieno sunkaus klausimo sprendimas bet kurioje visuomenėje priklauso nuo harmoningo visų jos piliečių solidarumo.

Tiesą sakant, nė vienas žmogus neturi teisės nusiraminti, kol nerasta tinkamo atsakymo, kaip spręsti skurdą, kuri kankina tiek šeimas, tiek ir atskirus žmones. Skurdas visada kelia grėsmę socialiniam stabilumui, ekonominiams vystymuisi ir kartu taikai ir ramybei. Taikai bus pavojus tol, kol šeimos bus priverstos kautis dėl savo egzistencijos.

Šeima taikos tarnystėje

6. Da bar aš norėčiau kreiptis tiesiog į šeimas ir pirmiausia į krikščioniškąsias šeimas.

„Šeimos, tapkite tuo, kuo turite būti“, - taip aš rašiau savo ganytojiškme laiške Familiaris sortio. Tapkite glaudžia vedybinio gyvenimo ir meilės sąjunga, kuri pašaukta tam, kad teiktų meilę ir pratęstų gyvybę.

Šeimos, jums priklauso pati reikšmingiausia misija - kurti taiką, kuri grindžiama žmogaus gyvybės ir ugdymo gerbimu. Žinokite, kad taikos ir ramybės negalima užtikrinti visiems amžiams, todėl nepaliaujamai jos siekite. Savo mirtimi ant kryžiaus Kristus žmonijai paliko savo ramybę, ir užtikrino, kad jis visada bus su mumis. Prašykite šitos ramybės, melskitės už šią ramybę, darbuokitės ramybės ir taikos labui.

Jums, tėvai, tenka pareiga ugdyti ir lavinti vaikus, kad jie būtų taikos ir ramybės nešėjai. Tad šio tikslo vardan pirmiausia jūs patys turite būti taikos darbininkai.

Jūs, vaikai, kurie žvelgate į ateitį su jaunystės nekantrumu, pilni vilčių ir svajonių, vertinkite šeimos dovaną, renkitės atsakingai ją kurti ir stiprinti, atsiliepdami į tą pašaukimą, kurį atėjus metui Dievas paskirs. Skatinkite sąvyje gėrio, taikos bei ramybės siekimą.

Jūs, seneliai, kurie kartu su kitais šeimos nariais esate unikalūs ir be galo brangūs ryšys tarp kartų, savo patyrimu ir išmintimi prisidėkite, kad stiprėtų sąsajos tarp praeities ir ateities ir kad šiandiena būtų taiki.

Šeimos, būkite darnios ir iki galo atlikite savo misiją.

Ir dar vienas dalykas: argi mes galime užmiršti daugybę tų žmonių, kurie dėl įvairių priežasčių šeimų neturi? Jiems norėčiau pasakyti, kad jie vis dėlto tiri šeimą: Bažnyčia yra ir namai, ir šeima visiems. Ji plačiai atveria sąvąsias duris ir kviečia visus vienišuosius ir apleistuosius, nes juose ji mato Dievo ypatingai mylimus vaikus, nesvarbu, koks yra jų amžius, siekiami, sunkumai ar vilty.

Tegyvena mūsų šeimos tokioje taikoje ir ramybėje, kad toji ramybė pasklistų po visą didžiąją žmonijos šeimą!

Tokia yra manoji malda, kuria pradėdamas Tarptautinius šeimos metus, Marijai, Kristaus ir Bažnyčios Motinai užtariant, aš kreipiuosi į Tą, kurio vardu atsiranda visos šeimos ir visos bendruomenės kaip danguje, taip ir žemėje. Vatikanas, 1993.12.08

Jonas Paulius II - (Iš L.A.)

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė dr. Aurelija Sadauskienė. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$35. Kituose kraštuose \$40. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožūra.

Published by E. Sidlauskas
22 Stradbroke Dve.,
St. Albans. 3021
President of the Lithuanian
Catholic Federation

Vašingtonas vėl pataikauja Maskvai

Kad rusai nesikištų į Vokietijos-Lenkijos karą, Hitleris davė Stalinui leidimą okupuoti Pabaltijį ir Rytų Lenkiją. Bet kai Molotovas 1940 m. atvažiavo į Berlyną su reikalavimais duoti Maskvai laisvas rankas Balkanuose, Fuhreris davė įsakymą pasirosti karui su Rusija. Prasidėjus puolimui 1941 m. birželio 22 d., Maskva savaime atsirado kovojančių prieš Hitlerį pusę, kadangi ji buvo priversta gintis arba kapituliuoti. Stalinas pasiduroi nei negalvojo. Blogiausi atvejai jis galėjo pasitraukti už Uralų kalnų.

Kremlius diktatorius teisingai galvojo, kad jam padės jo priešai kapitalistai. Neapsiriko: Anglijos užr.min. Edenas 1941 m. gruodžio mėnesį po vargingos kelionės pasiekė Maskvą sitydamas besąlyginę karinę ir ekonominę pagalbą. Tuo tarpu vokiečių armijos stovėjo prie Maskvos ir St. Peterburgo. Stalino padėtis atrodė beviltiška. Nežiūrint to, Edenas neišnaudojo progos išgauti iš Stalino pažadą, kad po karo Rusija atsitrauks į savo 1938 m. turėtą teritoriją. Pastebėjęs tokį Vakarų nuolaidumą, Stalinas išdrįso užklausti, ar jie pripažins Pabaltijo valstybių okupaciją? Edenas sumišęs atsakė, kad jam pirma reiktų pasitarti su kitais Londono valdžios vyrais. Londono politikos netikrumė, Stalinas įžiūrėjo savo grobio pasilaikymo galimybę.

Bet Stalinas norėjo daugiau: pasilaikyti rytų Lenkiją, kurią irgi jam perleido Hitleris. Churchill su Rooseveltu surado išeičių: palikti tą Lenkijos dalį Maskvai, o Lenkijai atiduoti dalį Vokietijos kaip kompensaciją!

Vakarų Sąjungininkai žinojo įvykusius žiaurumus Pabaltijy ir rytų Lenkijoje 1941 m. pradžioje, bet nieko nedarė, kad išgelbėti Rytų ir Vidurio Europą. Karo pradžioje galėjo tai padaryti sudarydami su Maskva sutartį dėl pokarinio Europos valstybių nepriklausomybės atstatymo. Vėliau dar turėjo progą priimti Vokietijos paprastą ne besąlyginę, kapituliaciją, kad užkirsti kelią Raudonajai Armijai į Europos centrą. Vakarų Aliantai galėjo daryti invaziją iš kontinento pietų ir užimti Europą anksčiau už sovietus. Amžinas pataikavimas Stalinui įstūmė pusę Europos į sovietinę vergovę ir sukėlė daug kainavusių Šaltąjį Karą. Vietoj pamiršti Vakarų idiotiškas klaidas, dabar esam priversti jas priminti. Mat, Vašingtono dabartinė politika yra pagrįsta pataikavimu Maskvai, nors viešai skelbiama, kad tai yra vienintelis kelias išgelbėti Jėlciną, jo reformas ir demokratiją. Ar čia yra veidmainiavimas, ar politinis nesugaudymas, žino tik prez. Klintonas ir jo patikimas patarėjas šitam reikale, p. Strobe Talbott. Pagal Talbott, pagrindinis Vašingtono politikos dėsnis išlaikyti Rusiją ant vežių ir laisvos rinkos demokratiją ir kaip JAV bendradarbę pasaulio reikaluose. Rusijos didėjantis spaudimas į kaimynines teritorijas šitą Talbott'o politikoj yra antroje vietoje.

Lietuvos vyriausybės prašymas priimti ją į NATO, pasiūstas prieš Klintono kelionę į Briuselį, Praga, Kieva ir Maskvą ir prieš NATO suvažiavimą, tikriausiai labai nesupatogino Vašingtono politikos.

Rašo dr. Jonas Kunca

Lenkijai, Vengrijai, Cekijai ir Slovakijai buvo pasiūlyta tapti NATO, „Partnerystės į Taiką“ narėm, bet su aiškiu išpėjimu: be saugumo garantijos. O apie Lietuvą nebuvo nieko pranešta, kad neužrūstinti Maskvos, jos generolų ir žirinovskiečių. „Partnerystė į Taiką“ be saugumo garantijos rusų proimperialistai ir generolai supras kaip Vakarų neryžtą apginti Rytų Europą nuo skelbiamo Maskvos ekspansionizmo. Toks elgesys skatina Rusijos proimperialistinius elementus ruošti savo tikslo realizavimui. Istorija kartojasi ne dėl jos raidos neišvengiamumo, bet dėl Vašingtono logika nepagrįstos rusofilinės politikos.

Pasaulis supranta, jog yra svarbu, kad Rusijoj įsitvirtintų demokratinė santvarka ir kad dėl to Vakarai turi remti Jėlciną ir jo reformas, kadangi geresnio kandidato šiu metu Rusijoj nėra. Jėlcinui ir Rusijai reikia Vakarų technologijos, administracinės tvarkos ir kapitalo, bet ne Vašingtono nuolaidavimo Pabaltijo ir Rytų Europos sąskaiton. Jėlcinas

aiškina, jog Rytų, o ypač Pabaltijo, priėmimas į NATO sustiprintų Žirinovskio šalininkus ir sutrukdytų jo reformas. Matyt, ši nepagrįsta Rusijos prezidento pareiškima Vašingtonas priima be rimtos analizės ir kritikos. Vakarų sovietologam-rusologam reiktų čia priminti, kad jie kartuoja Roosevelt'o ir Churchill'io klaidas. O tas gali privesti prie nestabilumo ir konfliktų Europoje. Kremlius, kas jame besėdėtų, supranta tik aiškia kalbą ir ryžtingumą. Vakaram dabar pats laikas išpėti Rusiją, jog jie yra pasirošę jai padėti įgyvendinti reformas ir demokratiją, bet kartu yra pasirošę ginti Rytų Europą ir Pabaltijį, jei Maskva mėgintų okupuoti tas sritis. Tokią Klintono kalbą būtų supratęs ne tik Jėlcinas, bet ir Žirinovskis ir generolai. Greičiausiai kalbos apie imperijos atstatymą su buvusiom jos sienom būtų pasibaigusios, ir visų pažiūrų rusai užsiimtų savo valstybės reikalais.

Kaip tik Rusijos Federacijos dabar reikia ne tuščių kalbų apie imperijos atstatymą, ne politinių intrigų dėl prezidentijos, bet susikaupimo vieningam darbui.

Gal būt greitai laiku Vakarai įsitikins savo politikos klaidingumą, arba įvykių raida Rusijoj juos įtikins.

Atrodo, kad Vašingtono politikos siekis yra dominuoti pasaulį kartu su Rusijos pasauline galybe. Tik amerikiečių politikos dirigantai, dirba patamsyje ir dėl to mažai žinomi, remiasi iliuzijom, o ne tikrove. Rusija nustojo būti „world power“ ir vargu tokia vėl kada nors bus, o jei taip, tai už 20-50 metų. Dar sunku pasakyti, kokio dydžio galų gale liks Rusijos Federacija, nes Kazachstanas ir Kaukazo valstybės vargu vėl įstos į federaciją. Rusijos reformos rimtai dar nepasidėjo. Kyla abejonės ne vien dėl jų pasisekimo, bet dėl pačios valstybės vidaus stabilumo. Kodėl tokį partnerį tvarkos prižiūrėjimui pasaulyje pasirinko Vašingtono politologai, galima tik spėlioti... Ar tik nebus mėginimas neleisti sustiprėti Europai? Tiesa, kad JAV dar tebeturi ten 100,000 savo karių ir yra NATO narė, bet kokiam laikui? Šiandien neduodamos saugumo garantijos Rytų Europai, o vėliau gali atsitikti panašiai ir su NATO. Tokia nelogiška Vašingtono politika galėtų būti patamsių instigatorių įtakos rezultatas.

Prezidentas nepasirašė pareigūnų pajamų deklaravimo įstatymo

„Mes radom labai daug prieštaraujančių Konstitucijai straipsnių“, - pasakė Prezidentas, pareiškė šio įstatymo nepasirašysias ir grąžinsias jį Seimui. „Deklaravimas būtinas, - aiškino Brazauskas, - bet nereikia perlenkti lazdos.“ Pažeistas esąs Konstitucijos 29 straipsnis, teigiantis, kad

įstatymui visi lygūs. Prezidentui nepatinka pareigybių sąrašas, - kas privalo deklaruoti. Konstitucijos 22 straipsnis, be to, skelbia, kad žmogaus privatus gyvenimas neliečiamas. Tai kodėl deklaruoti turta ir pajamas privalo pareigūno šeimos nariai? 23 straipsnis skelbia nuosavybės neliečiamumą. O įstatymas numato teismine tvarka išieškoti nedeklaruotas pajamas.

Prezidentas prieš tokią nuostatą - užtektų baudos arba tik sumokėti nemokėtus mokesčius. „Kova su valdininkų korupcija gal ir logiška“, - sakė Brazauskas, bet jam labiau patiktų palaukti, kol bus parengtas visuotinio pajamų deklaravimo įstatymas. „Tie, kurie balsavo už šį įstatymą, širdy buvo prieš“, mano Prezidentas.

(Iš L.A.)

Po vieną revolverį jau galima bus turėti (jeigu Prezidentas neprieštaraus)

Lošimo namus steigti draugžiama

Priimtas (už 61, prieš 31) priėmimo, susilaikė 7) įstatymas „Dėl leidimo išgyti, laikyti ir nešiotis šaunamuosius ginklus savigynai...“ Lietuvos piliečiai, turintys 25 metus amžiaus, galės nuo 1994 balandžio 1 savignos tikslu išgyti, laikyti ir nešiotis vieną ne didesnio kaip 9 mm kalibro, negreitšaudį, nestiprios šaunamosios galios pistoletą (revolverį) ir šaudmenis jam. Leidimas išgyti „nestiprios galios“ revolverį nebus išduodamas neveiksniems asmenims, taip pat piktnaudžiaujantiems alkoholiniais gėrimais... buvo pasileirauta, kaip bus nustatomas „piktnaudžiavimas“.

bet Petkevičius nuramimo - medžioklinių šautuvų piktnaudžiaujantiems irgi neparoduoda, taigi nustato...

Dar kartą pakeistas ir papildytas įstatymas „Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusių nekilnojamąjį turta atstatymo tvarkos ir sąlygų“. Opozicija balsavo prieš įstatymo tobulinimą, nes nuosavybės teisių nereikėtų varžyti jokiomis naujomis „tvarkomis“.

Vidaus reikalų ir Finansų ministerijos nesutaria dėl lošimo namų. Pirmoji prieš juos, o antroji - už. Seimas - krikščionių demokratų frakcijos ir projekto „Dėl

įmonių įstatymo papildymo ir pakeitimo“ autoriaus A. Raškino prašymu - balsavo vardiniu būdu: *draudžiama ar ne Lietuvoje steigti ir laikyti lūšimo namus, organizuoti azartinių lošimų*. LDDP atstovai pasisakymuose nepritarė Raškino projektui, tačiau balsuojant pastraipsniui dokumentas neatmetas. Neatmetas ir balsuojant vardiniu būdu dėl viso teksto. Lošimo namų Lietuvoje nebus. Tiesa, dar turi žodį Prezidentas. (Iš „L.A.“)

Širdis plaka įprastu ritmu

Vitalijaus Kudimovo, kuriam gruodžio pabaigoje buvo persodinta aštuoniolikmečio širdis, būklė patenkinama, - pasakė Vilniaus Santariškių universitetinės ligoninės chirurginio skyriaus vedėjas, dalyvavęs operacijoje, Rimantas Karalius. Širdis plaka visu pajėgumu (buvusioji širdis veikė maždaug dešimtadaliu reikiamo pajėgumo), atlieka savo darbą, kurį jai reikia atlikti. Visi organai funkcionuoja normaliai, jokių sutrikimų nėra.

Buvo padaryta biopsija - paimtas

širdies raumens gabaliukas mikroskopiniam tyrimui - tikrino, ar širdis neatmetama. Rezultatai geri, atmetimo reakcijos nebuvo. Biopsija pakartota. Šie tyrimai planiniai, po tokių operacijų būtini, „didelių pavojų nesukelia“. Recipientui paskirta antibiotikai, kad širdis nebūtų atmetama - imunitetą slopinančių ir kitų vaistų. Vitalijaus nuotaika gera, operacija džiaugiasi. Gydos pagal programą - atlieka fizioterapijos, mankštos procedūras, vaikšto po palata,

(Nukelta į 8-tą psl.)

KOKIOS PAŽANOS, KOKS DEKLARAVIMAS? GALI NESPURIM...
20094

Mečišlovo Ščepavičiaus pieš.

LAIKO ŽENKLAI

Bruselyje pasibaigė dvi dienas trukęs NATO šalių vadovų susitikimas, kurio rezultatu labiausiai laukė Rytų ir Vidurio Europos šalys.

Sensacija neįvyko. Nepaisant to, kad susitikime nemažai buvo kalbama apie naują NATO vaidmenį ir galimybes ateityje plėsti šią organizaciją, ji ir toliau lieka uždaru, 16 narių turinčiu klubu. Nesikeičia ir NATO pagrindinė užduotis, kurią susitikimo išvakarėse labai aiškiai apibrėžė JAV prezidentas B. Clintonas: „Ginti NATO šalių teritoriją nuo puolimo“. Jis konkrečiai neįvardijo potencialių NATO priešininkų, tačiau jo užuominos apie karinius nacionalistus ir demagogus bei tuos, kurių galvose dar gyvos svajonės apie imperiją, daugeliui asocijavosi su V. Zirinovskio asmenybe.

Didesnių saugumo garantijų siekiančioms Rytų ir Vidurio Europos šalims NATO, jos generalinio sekretoriaus M. Wornerio lūpomis, pažadėjo „nepalikti jų vienių ir pasirūpinti jų saugumu“ ir pasiūlė pasirašyti „Partnerystės vardan taikos“ programą, kurioje praktiškai nėra net užuominos apie galimą naujų valstybių narystę NATO.

„Partnerystė vardan taikos“ vietoj to siūlo bendrus karinius manevrus, taikos palaikymo operacijas bei galimybę konsultuotis „esant tiesioginei grėsmei teritoriniam integralumui, politinei nepriklausomybei ar saugumui“.

Kaip ir galima buvo tikėtis, reakcija į tokius pasiūlymus buvo nevienoda. Labiausiai NATO viršūnių susitikimo rezultatus kritikavo kaimyninės Lenkijos prezidentas L. Walensa, kuris „Partnerystės vardan taikos“ planą pavadino teisingu, bet nepakankamu žingsniu ir teigė, jog NATO, atsisakydama išplėsti saugumo garantijas, pasiduoda Rusijos spaudimui.

Kiek kitokios nuomonės laikosi Lietuvos Prezidentas A. Brazauskas, kuris, dar nepasibaigus susitikimui Bruselyje, pasveikino kvietimą dalyvauti minėtoje programoje. Jo nuomone, „Partnerystė vardan taikos“ tai „kelias visiškam Lietuvos integravimui į NATO politines ir karines struktūras“.

Ar pasirengusi Lietuva tam keliui? Ar mūsų valdžios vyrai tikrai turi aiškia integravimosi į NATO politiką?

Prisiminkime A. Brazausko 1994 m. sausio 4 d. laišką NATO generaliniam sekretoriui M. Worneriui, kuriame Lietuvos Prezidentas oficialiai pareiškė apie Lietuvos norą stoti į NATO. Nepaisant to, kad praktiškai visi, įskaitant opoziciją, šį šalies vadovo sprendimą įvertino teigiamai, tam tikros aplinkybės verčia abejoti tikrąja šio žingsnio verte.

Pirmiausia norėtusi atkreipti dėmesį į tai, kaip pats A. Brazauskas aiškino tokį, daugeliui netikėtą savo sprendimą. Pasak Prezidento, apsispręsti jį paskatino Kalėdų išvakarėse įvykusi diskusija Seime, kurios metu „išryškėjo visų frakcijų nuomonės“ bei terminai, t. y. laikas, likęs iki NATO viršūnių susitikimo Bruselyje.

Abu svarbiausi Prezidento argumentai labai lengvai pažeidžiami. Dar 1993 m. spalio mėnesį visos Lietuvos partijos (įskaitant ir LDDP) kreipėsi į

A. Brazauską, reikšdamos įsitikinimą, kad „Lietuvai būtina aukščiausiu lygiu pareikšti savo norą stoti į NATO. Taigi frakcijų nuomonė šiuo klausimu jau tada buvo aiški (nebent J. Karosas pasirašė šį pareiškimą ne LDDP, o savo vardu).“

Argumentas dėl terminų taip pat abejotinas, nes nerealų būtų tikėtis, kad NATO vadovai, likus vos savaitei iki susitikimo Bruselyje pradžios, ims svarstyti Lietuvos prašymą. Tačiau, beje, pripažino ir pats A. Brazauskas, kuris spaudos konferencijoje sakė nesitikintis, kad Lietuva artimiausiu metu gali būti priimta į NATO.

Stebina ir tai, kad prieš žengdamas tokį svarbų užsienio politikos žingsnį, Lietuvos Prezidentas, kaip jis pats sakė, tik telefonu konsultavosi su Latvijos ir Estijos vadovais.

Atsižvelgiant į visa tai, peršasi išvada, kad svarbiausi Lietuvos užsienio politikos klausimai, kaip jau ne kartą yra buvę, naudojami tik kaip įrankis vidaus kovoje, viską darant paskubomis ir neturint aiškios pozicijos vienu ar kitu klausimu. Panašiu, kad A. Brazauskas, rašydamas laišką į NATO, siekė tik vieno - atimti iš opozicijos vieną pagrindinių kritikos kozių.

Kaip kitaip paaiškinti tai, kad Prezidentas, kaip jis pats prisipažino, tik parašęs laišką sužinojo, kad be Albanijos Lietuva vienintelė iš visų Rytų Europos valstybių „tokia kategoriška raštiška forma“ pasiprašė priimama į NATO ir kad jis iki šiol neįsivaizduoja, kiek lėšų (ir galbūt net užsienio kreditų) gali pareikalauti būsimas bendradarbiavimas.

Kita vertus, kalbant apie Lietuvos žingsnį NATO link, negalima nepaminti, kad pasaulio visuomenė po ilgesnės pertraukos vėl išgirdo Lietuvos vardą. Dauguma politikų šį žingsnį įvertino kaip ankstyvą, tačiau suprato, kad Lietuvos tikslas nuoširdus - būti saugia pavojaingoje Rytų Europos kryžkelėje.

(Iš L.R.)

Tautos Pažangos judėjimo taryba

Dėl apdovanojimų už sovietinės armijos išvedimą iš Lietuvos

Kaip žinome, dalis Lietuvos Respublikos žymiausių valstybės pareigūnų, kurie vadovavo Lietuvai 1990-1992 m. yra pristatyti apdovanoti aukščiausiu Respublikos apdovanojimui - I laipsnio Vyčio kryžiaus ordinui. Manome, kad tai yra išsūkis mūsų Tautos ir Valstybės pasipriešinimo istorijai, mūsų praeičiai ir atminčiai.

Sovietinę armiją iš Lietuvos pradėjo stumti pirmosios Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras K. Skučas ir valstybės saugumo departamento direktorius A. Povilaitis, kurie dar iki pirmosios sovietinės okupacijos kovojo su gresiančiu bolševizmo pavojumi ir kuriuos tuometinė tautininkų valdžia paaukojo komunistinei sistemai. Šią negailestingą kovą už mūsų laisvę tęsė tūkstančiai geriausių Lietuvos vyrų ir moterų, kurie žuvo ir mirė nuo kančių Lietuvos miškuose, Sibiro platybėse ir Tolimosios Šiaurės šalčiuose. Prie sovietinės armijos išvedimo labai daug prisidėjo ir mūsų „tylieji“ rezistentai - ne viena dešimtis kunigų, mokytojų, kultūros darbuotojų, kurie, nepaisydami sunkiausių laikų, nenuleido rankų, palaikė žmonėse laisvės dvasią, vėliau išreiškusių savo valią 1991 m. vasario 9 d. plebiscite. Visa tai akivaizdžiai išdėstyta „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikoje“ - dokumente, kokio neturi nė viena Rytų ir Vidurio Europos šalis. Labai daug prie okupacinės kariuomenės išvedimo prisidėjo mūsų išeivija, pirmiausia jos svarbiausias politinis institutas - VLIK'as, kuris dar 1943 m. ėmėsi Lietuvos laisvinimo darbo. Pagaliau, susidarius palankioms aplinkybėms, visa lietuvių tauta įsijungė į valstybės kūrimo ir okupacinės kariuomenės išvedimo darbą, pasireiškusį Sąjūdžio gimimu bei 1992 m. birželio 15 d. referendumo rezultatais. Šios kovos apogėjus buvo 1991 m. sausio 13-osios nakties įvykiai Vilniuje, kai bebaimiai ir beginkliai žmonės iš įvairiausių Lietuvos vietų stojo ginti savo nepriklausomos valstybės Parlamento ir televizijos, pasirinkę laisvę ir mirtį - parodę visam pasauliui norą gyventi laisvai ir nepriklausomai.

Dabar keli žmonės pristatyti apdovanoti aukščiausiu valstybės ordinu už tai, ką padarė kelios mūsų Tautos kartos. Be jokios abejonės apdovanoti pristatytieji pareigūnai

atliko didžiulį darbą, bet jie atliko tai, ką juos įpareigojo padaryti visa Tauta. Jie neturėjo jokios teisės trauktis atgal.

Pagaliau apdovanojimų skyrimas už valstybinį darbą bei tiesioginį pareigų atlikimą yra ne tik grįžimas į sovietinius laikus, bet ir mūsų valstybės apdovanojimų devalvavimas. Esame įsitikinę, kad aukščiausiais Lietuvos valstybės apdovanojimais už nuopelnus išvedant okupacinę kariuomenę iš Lietuvos pirmiausia turi būti apdovanoti visi žmonės, žuvę mūsų pasipriešinimo kare 1994-1995 m. Taip pat būtina apdovanoti žmones, ilgus dešimtmečius iškentėjusius sovietiniuose kalėjimuose ir lageriuose už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę - N. Sadūnaitę, B. Gajauską, V. Petkų, L. Simutį, A. Terlecką ir kitus.

Galų gale yra šventvagiška aukščiausiu Lietuvos ordinu apdovanoti žmones, ne vienus

metus kolaboravusius su okupacine valdžia, kai kiti kentėjo už nepriklausomos Lietuvos idėją sovietiniuose kalėjimuose ir lageriuose.

Galbūt aukščiausiais Lietuvos ordinais reiktų apdovanoti ir LKP-TSKP-LDDP narius ir visą likusią sovietinę nomenklaturą, kurie užimdami aukštus postus okupacinėse struktūrose, tuo „gelbėjo“ Lietuvą nuo galutinio išgrobstymo, sunaikinimo bei surusavimo ir kuriems sugrįžus į valdžią paskutinis sovietinis kareivis išėjo iš Lietuvos.

Jeigu Prezidentūra leidžiasi įtraukiami į tokius keistus žaidimus, tuomet nieko neturėtų stebinti, kad sprogs bomba, organizuota mafija viduryje dienos žudo žmones, o vykdomoji valdžia yra visiškai bejėgė ką nors pakeisti.

(1993.X.4) - Eg. Klumbys
Tautos pažangos judėjimo
steigėjų Tarybos pirmininkas

Vladas Bosikis - Melbourne Lietuvių Klubu pirmininkas prie savo brangaus paveikslu: Vytautas Didysis prie Juodųjų Jūrų. Šį paveikslą padovanojo ir iškabino Lietuvių Namų menėje.

Nuotrauką padarė kun. Pr. Dauknyš.

43-ji Sporto Šventė Melbourne

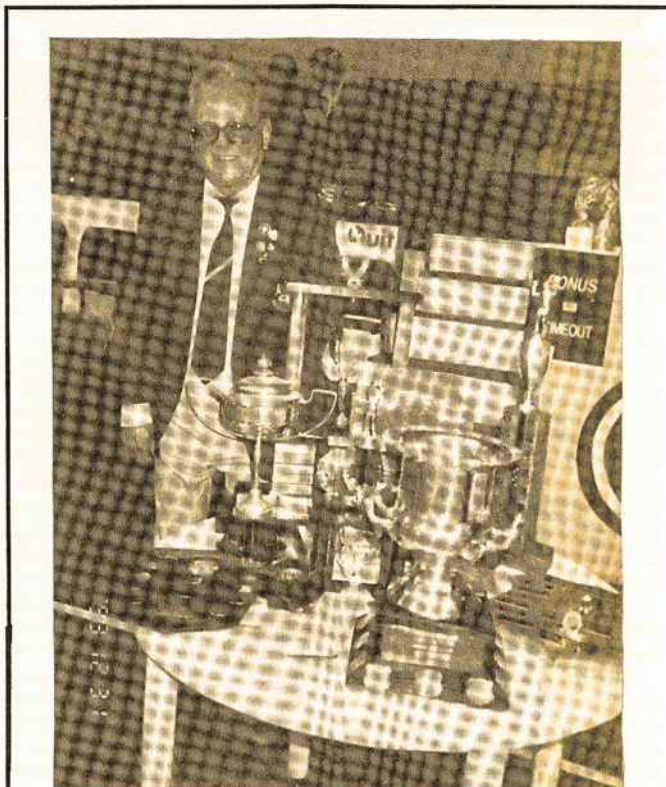
(Tęsinys iš TA Nr. 1-2)

Sventės uždarymas

Pasibaigus paskutinėms krepšinio rungtynėms tarp lietuvių ir australų rinktinių, įvyko dovanų įteikimas ir šventės uždarymas. Rinktinių susitikime, australų vyrams, vadovaujant profesionalų „Magis“ komandos amerikoniui treneriui, pirmąjį puslaikį (laikas nestabdant buvo tik 20 minučių) sekėsi gana prastokai ir jie prieš lietuvius negalėjo daug ko parodyti, pralaimint jį 18:14. Reikia pastebėti, kad „Varpo“ abiejų komandų vyrai, kurių didžioji dalis buvo ir lietuvių rinktinėje, šias rungtynes žaidė tuoj pat po tarpusavio susitikimo. Jei pirmąjį puslaikį dar ne labai buvo pastebimas nuovargis, tai jau antrajame, australams pradėjus greitąjį puolimą ir jų aukštiesiems žaidėjams valdant krepšio lentas, lietuvių tarpe buvo matomas aiškus nuovargis ir jie rungtynes pralaimėjo 48-34. Žaidimas buvo labai gražus ir lietuvių rinktinė buvo tikrai pajėgus partneris laimėjusiems australams.

Maršo garsams skambant į aikštę dovanų įteikimui ir uždarymui įvygiavo ir vėl visi sporto klubai. Su malonumu man tenka pagirti jaunosios L.Mačiulaitytės vadovaujamą 10-ties vaikų grupę, kuri prieš uždarymą taip gražiai ir gracingai savo šokiais pralinksminio žiūrovus.

Išsirikiavus sportininkams, ALFAS pirmininkas savo žodyje plačiau apšvietė „Varpo“ įkūrėjo ir mūsų žinomojo sportininko Leono Baltrūno netekimą ir paprašė visus minutes atsistojimo tyla jį pagerbti. Sventės rengėjas „Varpo“ pirmininkas R.Mickus savo žodyje pristatė visus jam padėjusius valdybos narius ir

Antanas Laukaitis - Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sąjungos pirmininkas, sporto veteranas, žurnalistas, prie trofėjų stalo, uždaranč Australijos Lietuvių Sporto 43-čiąją Šventę Melbourne krepšinio stadione 1993.XII.31. Nuotrauką padarė kun. Pr. Dauknys.

kitus pagelbininkus nuoširdžiai jiems padėkodamas. Dovanų įteikime, jas kaip medalius, taures ir trofėjas, įteikė laimėjusiems šventės rengėjai. ALFAS pirmininkas savo valdybos vardu, įteikė dovaną kovietei Ritai Andriejūnienei, kuri jau 25 metai iš eilės dalyvauja sporto

šventėse reprezentuodama „Kovą“, Australijos lietuvius Amerikoje, Kanadoje ir Lietuvoje.

Sventės vėliavą perdavus būsimiesiems 1994-ųjų metų rengėjams Adelaidės „Vyčiui“, ALFAS pirmininkas padėkojo visiems melbourniškiams ir „Varpo“

sportininkams už gražų šventės parengimą ir pakvietęs visus gausingai dalyvauti 44-je Sporto šventėje Adelaidėje, šią 43-ją Sporto šventę oficialiai uždarė. Šventė buvo baigta Australijos ir Lietuvos himnais.

N. Metų sutikimas

Melbournio Lietuvių klubo salė N.Metų išvakarėse pilnai prisipildė. Stalai gražiai paruošti, o išalkusius puikiai maistu vaišino sportininkės ir jų pagelbininkės. Tikrai nieko netrūko, kai baras dirbo ir, net Melbournio šaltame ore, suprakaitavę ir pilnai patenkinę ištroškusius. Muzika nors ir per garsiakalbius, buvo gera ir šoko tiek jaunimas tiek ir vyresnieji, vėliau net savo švarkus ant kėdžių pasikabinę. Keletą minučių prieš 12-tą val. L.B.Melbournio pirmininkas K.Lynikas pasveikino visus svečius, palinkėdamas geriausių N.Metų ir jie buvo sutikti visiems sugiedant Lietuvos himną. Po to šampanas, sveikinimai ir bučiniai tęsėsi gerą valandą, gi paskutiniai svečiai klubą paliko jau pirmiesiems gaidžiams giedant naujametinę savo dainą.

Atsisveikinimo gegužinė

Gražioj vietoje ir saulutei pakeitus lietuvių, atsisveikinimo gegužinė praėjo labai puikiai, varpiečiams nemokamai vaišinant visus švečius šiltu ir šaltu maistu. Tai buvo paskutinės valandos daugumai, dar į namus neišvykusių švečių iš kitų miestų ir dar nepavargusių varpiečių šeimininkų. Džiugu buvo matyti čia ir vėl besidarbuojančius veteranus ir ypatingai jų žmonas, bei kitas pagelbininkes. Su paskutiniais atsisveikinimo tostais palikau vaišingąjį Melbourną ir pasakiau „Iki pasimatymo Adelaidėje“.

Antanas Laukaitis

Neringos slidinėjimo klubo 30-ties sėkmingų metų gyvavimo šventė

Viktorijos Žemės turčių (National Resources) ministeris The Hon. Geoff Coleman, dalyvaujant virš 100 svečių ir klubo narių, pristatė Neringos slidinėjimo klubo istorijos knygą Lietuvių Namuose, penktadienį, gruodžio 10, 1993.

Neringos slidinėjimo klubas buvo įkurtas Melbourne gyvenančių žiemos sporto entuziastų 1963 metais, taigi šiais metais klubas švenčia 30-ties metų gyvavimo sukaktį. Ministeris Coleman pagyrė ryžtingus Neringos klubo įkūrėjus už slidinėjimo sporto populiarinimą ir įnašą į slidinėjimo industrijos plėtimą.

Neringos šventėje dalyvavo daugelis žinomų slidinėjimo sporto vadovų, jų tarpe Alpine Resorts Commission, Mt. Buller Ratepayers' Association, Victorian Ski Association ir Mt. Buller Ski Lifts atstovai. Svečių tarpe matėsi slidininkams žinomos Mt. Bullerio asmenybės - Adam Adams, buvęs Arlberg hotelio savininkas ir Ernest Forass, vienas iš pirmutinių pokarinio laikotarpio Mt. Bullerio gyventojų ir pradininkų, ilgametis Koorora Chalet ir Enzian Lodge savininkas.

Šventė praėjo pakilioje ir linksmoje nuotaikoje, pajavairinta akordionistui grojant įvairias

Viktorijos Žemės Turčių (National Resources) ministeris The Hon. Geoff Coleman, Carolyn Mitchell Telecom atstovė ir sekretorius Viva Alekna, Neringos 30-ties metų šventės metu.

kalnietiškas melodijas, ir tautiniais šokiais, kuriuos puikiai pašoko Melbournio „Gintaro“ tautinių šokių grupė. Linas Zalkauskas, Neringos slidinėjimo klubo pirmininkas, padėkojo atsilankiusiems svečiams, organizacijoms ir sveikinusiems Mt. Bullerio klubo atstovams, o ypatingai Telecom Australia, kuri sponsoriavo Neringos 30-ties metų šventę. Reikia pabrėžti Telecom

Australia gyvą interesą slidinėjimo sporte, ir lietuvių bendruomenėje. Šventė pasibaigė su viltimi ir noru,

kad Neringos slidinėjimo klubas dar ilgai gyvuotų Australijos Alpe. L.Z.

„Tėviškės Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisijuskime prenumeratos mokesį, išrašykime „Tėviškės Aidus“ į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

ADELAIDĖ

A.Ā. Viktoras Algirdas Gudaitis mirė lapkr. 16 d. po ilgos ligos, kantriai pernešęs sunkumus, būdamas 60 m., kun. Klebono Juozo Petraičio lankomas ir aprūpintas šv. sakramentais.

Gimęs Lietuvoje, Melnaragėje, Klaipėdos krašte. Karo metu su tėvais atvykęs Vokietijoje, mokėsi gimnazijoje. 1949 m. atvyko Australijon, pradėjo Vakarų, vėliau Pietų Australijoje Adelaidėje. Čia išmoko laikrodininko amato ir dirbo toje srityje, turėjo savo laikrodžių parduotuvę. Lietuvių tarpe priklausė sporto klubui „Vytiš“, Adelaidės Lietuvių Sąjungai, buvo praktikuojantis katalikas.

Liko žmona Viktorija, du sūnūs ir dukra, jo trys seserys su šeimomis ir giminės Brisbanėje.

Lapkr. 19 d. 10 val. šv. Kazimiero bažnyčioje prie Mirusiojo karsto Klebonas pravedė Rožinio dalį, aukojo šv. mišias su pamokslu. V. Baltutis tarė atsisveikinimo žodį. Kapinėse laidojimo apeigas atliko kun. Klebonas, žodį tarė Ed. Dukas, sugiedota „Viešpaties Angelas“ ir „Tautos Himnas“, skambėjo iš plokštelės Jo pamėgsta klasikinė muzika.

Poilsio, ramybės džiaugsmą suteikė Mirusiam, Viešpatie, paguoski Jo likusią šeimą ir seserų šeimas.

A.Ā. Janina Maželienė mirė privojoje prieglaudoje būdama 81 m. Lietuvoje studijavo mediciną, Adelaidėje dirbo Queen Elizabeth ligoninėje. Visą gyvenimą buvo pasižventusi savo šeimai ir Lietuvai. Lietuvoje sukūrė šeimą - ištėkėjo už Antano Maželio. Vokietijoje pabėgus nuo komunizmo, mirė jų kūdikis 9-nių mėnesių. Australijoje abu su žmona ir dukra Daina, sūnumi Vygintu įsijungė į lietuvišką veiklą, bet dukra Daina mirė pačioje jaunystėje ir po kurio laiko mirė vyras Antanas, liko su sūnumi, kuris vedė Viliją Balsytę.

A.Ā. J. Maželienė buvo linksmo būdo ir nepabūdavo be darbo, turėjo daug gabumų: mylėjo dainą, dainavo „Lituania“ chore ir p. G. Vasiliauskienės vadovaujame „Motėrų Oktetė“, taip pat solo dainas Liet. Kat. Motėrų Dr-jos ruošiamuose „Siupiniuose“, Ateitininkų „Literatūros Vakaruose“, solo partijas giesmėse su Bažnyt. choru. Audė puikias lietuviškas juostas, stulas, darė lietuviškas lėles, dirbo keramikos darbus vis lietuviška mintimi. Buvo uoli, aktyvi „Motėrų Sekcijos“ narė ir Garbės narė, Skautų Akademikų veikėja.

Kurį laiką sunkiai sirgo. Ir ligoninėje ir prieglaudoje ją lankė kun. J. Petraitis ir aprūpino šv. sakramentais ir ligonių patepimu. Mirė lapkričio 24 d.

Laidotuvės buvo lapkr. 27 d. šeštad. iš Centennial Park kapinių koplyčios, palaidota šalia vyro Antano ir dukros Dainos. Kun. George Wader sukalbėjo laidotuvių maldas, N. Masiulytė-Stapleton pagrojo vargonėliais. Atsisveikinimo žodį tarė A. Balsys, M. Stačiūnienė, G. Vasiliauskienė lietuviškai, sūnaus žmona - Balsytė - Maželienė angliškai, N. Stapleton ir J. Stačiūnas lietuviškai.

Viešpatie, suteiki Mirusiam Amžiną Laimę, paguoski Sūnaus ir artimųjų šeimas.

Motėrų Sekcijos v-ba gruodžio 21 d. 10 val. ryto šv. Kazimiero bažnyčioje užprašė Ketvirtinių mišias už savo buvusią Garbės narę

A.Ā. Janiną Maželienę. Mišias aukojo Klebonas kun. J. Petraitis, skaitymus atliko Ateitininkų pirm. Augustinas Kubilius, giedojo šv. Kazimiero Bažnytinis choras vad. ir vargonais grojant N. Masiulytė-Stapleton. Jaudinančiai skambėjo giesmės... Requiem Aeternam, Viešpaties Angelas, Amžiną Atilsį, Marija, Marija... Išsėkis giesmės aiduose.

„Lituania“ Metinis Koncertas vyko lapkr. 27 d. Liet. Namuose, talkon pasikvietus Geelong'o „Vilties“ chorą.

Koncerto programa buvo įvairi ir turtinga: „Lituania“ motėrų, vyrų ir mišrus choras, „Viltis“ mišrus choras ir abiejų chorų mišrus choras, be to dar solistė S. Lipšienė. Akompanavo „Lituania“ chorui A. Laurinaitis, Viltis chorui N. Masiulytė-Stapleton.

Buvo neeilinis choro Lituania metinis koncertas. Publikos pilna salė.

„Ramovės“ 75-kių metų Lietuvos Kariuomenės minėjimas buvo suruoštas šia tvarka: Išvakarėse 27 d. lapkr. Liet. Radijo valanda, kurioje kalbėjo Jurgis Jonavičius.

28 d. lapkr. vėliavų pakėlimas Liet. Namų sodelyje ir šv. Kazimiero bažnyčios šventoriuje. Iškil. mišios šv. Kazimiero bažnyčioje. „Ramovės“ intencija - už Lietuvos laisvę.

Minėjimas vyko Liet. Namuose. Pirm. J. Bočiulis pakvietė kun. Kleboną invokacijai, programą pravedė A. Serelis. Paskaitą skaitė Albinas Pocius. Minėjime dalyvavo Adelaidės Motėrų Oktetas vad. G. Vasiliauskienės, taut. šokių grupė „Branda“ vad. B. Sabeckio. V. Ratkevičius skaitė įtarpuose. V. Straukui diriguojant, Lituania vyrų choras padainavo 3 dainas.

Minėjimas baigtas Liet. Namų sodelyje vėliavų nuleidimu sugiedant „Lietuvos Himną“ ir „Marija, Marija“.

Adelaidės Lietuvių Mokyklos mokslo metų užbaigimas vyko šv. Kazimiero Parapijos salėje sekmad. gruodžio 5 d. Salė pilna žmonių. Ap. Vald. pirm. J. Stačiūnas, Parap. Klebonas kun. J. Petaitis, Krašto Vald. narys švietimo reikalams V. Patupas savo kalbose pasidžiaugė mokslo metų darbais, dėkojo mokytojams, tėvams, mokiniam. Šimet mokykloje dirbo ir dvi mokytojos iš Lietuvos - Danutė Guščiuviene ir Audronė Rekštienė. Joms įteiktos padėkos dovanėlės.

Liet. Kat. Motėrų Dr-jos pirm. S. Vasiliauskienė padėkojo mokyklos vedėjai R. Sankauskienei už nuoširdų darbą per metus ir įteikė dovanėlę. Mokyklos Vedėja papasakojo apie praėjusius metus mokykloje. Dalyvavusi Etninių mokyklų atstovė įteikė kursų užbaigimo pažymėjimus Daliai Laurinaitienei ir Danutei Guščiuvienei.

Mokiniai pasirodė suvaidinę pasaką „Kalėdos miške“. Pasaka parašyta Lietuvoje, E. Varnienė ją pritaikė šios mokyklos vaikučiams. Buvo įdomu, gražu, dalyvavo visi mokiniai ir patys mažučiai ir paaugliukai. Malonu matyti, kad jie šoka tautinius šokius, išgirsti dainuojant lietuviškas daineles, savo paskirtose rolėse aiškiai taria mums taip brangų lietuvišką žodį, kurio mes taip laukiame iš jų lūpučių. Muzikiniais įtarpais gražiai

įsipynė ir pagyvino mok. A. Laurinaičio akompaniamentas. Ačiū Adelaidės Lietuvių Mokyklai už nuoširdų tikrai prasmingą metų darbą.

Užbaigta Kalėdų Senelio pasirodymo su dovanų maišu. Tėvų Komitetas žiūrovus pakvietė vaišėms.

Pensininkų Kalėdinė Eglutė buvo suruošta gruodžio 9 d. Liet. Namuose. Dalyvavo apie 100 pensininkų.

Salėje jau kalėdinė nuotaika - Eglutė, papuošti stalai. Suruošta ir programa, kurioje K. Vanagienė paskaitė apie pensininkų auksines saulėlydžio dienas. Vladas Dumčius išdėstė 10 įsakymų pensininkams. Senj. Motėrų Sekstetas vad. G. Vasiliauskienės padainavo 4 dainas, visi susirinkę pagiedojo Kalėdų giesmes.

Po programos kun. J. Petraitis palaimino stalą. Pirm. E. Dukui linksmomis humoro gabalėliais inėsanat gerą nuotaiką, skaniai besivaišinanat gražiai praleista Kalėdų Eglutės tradicinis pensininkų parengimas.

Danutės Guščiuviene išleistuvės - atsisveikinimo popietė buvo Ap. Vald. suruošta 12 d. gruodžio. Visi adelaidiškiai pamilo mūsų viešniaus mokytojas iš Lietuvos Danutę ir Audronę. Susirinko daug lietuvių atsisveikinti.

Ap. Vald. pirm. J. Stačiūnas nušvietė visą eigą, kaip sunku buvo išvesti iš Lietuvos, sudarant čia sąlygas patobulinti anglų kalbą metus išbūti, susipažinti su mokymo sistema. Bet pasisekė ir buvo iškvietas A. Butrimas ir dabar Danutė Guščiuviene.

Krašto Vald. pirm. V. Baltutis aiškiai išdėstė, kaip vyko komunizmui užėjus, pačių lietuvių komunistų vykdomas Lietuvos mokyklos sunaikinimas.

John Stapleton pradėjo lietuviškai, tęsė angliškai, kaip Jiems lankantis Lietuvoje, susipažinus dėstant anglų kalbą, su Audrone Rekštene, išrūpino jai Australijoje anglų kalbos patobulinimo sąlygas. Po to kalbėjo Audronė Rekštienė. Ji dar lieka su mumis iki sausio mėn. galo.

Danutė Guščiuviene prašė patiekti klausimus, nes Audronė jau daug papasakojo.

Jos įdomiai papasakojo, daug ir mums nežinomų dalykų. Jos abidvi užaugusios ir išsimokslinusios jau okupuotoj Lietuvoje, tačiau patyrusios melą, išgirdusios teisybę iš Senelių, auklėjimą nieko negalvoti, vis norėjo, kad sugrįžtų ana - Nepriklausoma Lietuva. Čia būdamas abidvi dirbo mūsų mokykloje, dalyvavo kultūrinuose parengimuose deklamacija, vaidinimu.

Ap. Vald. pirm. J. Stačiūnas abiem mokytojoms įteikė dovanėles, dėkojo už pagalbą mokykloje, šiltą įsijungimą mūsų tarpan. Danutė atsisveikindama dėkojo p. Marijai Stačiūnienei, Krašto Vald. pirm. V. Baltučiu už dauginimo aparatą mokyklai, p. J. Vabolienei - radijo valandai ir įteikė dovanėles, labiausiai p. J. Stačiūnui už iškvietimą, Jo dėka ji galėjo čia atvykti, p. Stačiūnui apjuosė tautine juosta. Visus kvietė esant Lietuvoje, pas save į Kaišiadorius.

Baigta pasivaišiniu kavute. Mums lieka tuščia, išbuvusi čia

metus, Danutė lieka mums, kaip miela mūsų lietuvių šeimos dalelė.

Linkime džiaugsmo sugrįžus į Tėvynę į savo šeimą, šviesos Lietuvoje.

Kalėdinis pabendravimas šv. Kazimiero Lietuvių Parapijos darbuotojų, sukviestas Klebono kun. J. Petraičio įvyko Liet. Kat. Centro salėje 18 d. gruodžio. Dalyvavo apie 70 parapijos veikėjų.

Pobūtvį pravedė Parapijos tarybos vicepirm. V. Baltutis savo kūrybingu humoru suteikdamas gerą linksmą nuotaiką. Nušvietė mūsų Parapijos padėti, kad mūsų Parapijos Centras gerai laikosi, turime savo mielą Kleboną, jaučiama vienybė, sugyvenimas. Klebonui palaiminus stalą - suneštines lėkštėse buvo tikrai puikios vaišės, kun. Klebonas parūpino atsigėrimą. Beužkandžiaujant įstėrė Tarybos parengimų vadovas V. Opulskis, dėkojo Klebonui už mūsų darbų įvertinimą, sugiedojome „Valio, ilgiausių metų“. Tarybos dovaną įteikė Tarybos nariai P. Kasčiukaitienė ir V. Vencius. Liet. Kat. Motėrų Dr-jos narė Genė Kazlauskienė, čia atvykus prieš kelis metus, dėkojo kad Dr-ja priėmė ją į savo tarpą - į šį gražų būrį. Malonu, prie mūsų stalo turėjome jos iš Lietuvos besilankančius vaikus - dukrą Valdą ir sūnų Joną. Šv. Kazimiero Bažnytinis choras - U. Jucienė ir J. Ramanauskas įteikė S. Pusdešrienei dovanėlę už žodžius sukurtus keliom giesmėm.

Klebono žodis buvo nuoširdus - dėkojo visiems čia susirinkusiems bičiuliams už dalyvavimą parapijos darbuose. Papasakojo, kad Lietuvoje irgi buvo tokie susibūrimai Jo parapijoje, Klebonas kviesdavo savo pagalbininkus pusryčiams Velykų rytą. Tokie susibūrimai suartina visus. Klebonui čia Adelaidėje patinka, nenusibodo - tai mums labai malonu. Palinkėjo linksmy Kalėdų ir Dievo palaimos ateinančiais metais.

Ačiū Klebonui. Tikrai buvo malonu tarpe tų, kurie dirbame čia - savo Liet. Parapijoje. Jūsų sukviesti, kartą metuose visi surėję, esame Jums dėkingi. S.P.

(Bus daugiau)

SYDNEY

Siuo informuojame Sydnejaus Lietuvių bendruomenę, kad Vasario 16-tosios minėjimas įvyks vasario 20 d. sekancia tvarka: 11.30 val. ryto pamaldos St. Joachim's bažnyčioje, Lidcombe. Organizacijos kviečiamos dalyvauti su savo vėliavomis. 2.30 val. p.p. minėjimas Lietuvių klubo auditorijoje Bankstown, su įdomia paskaita ir menine programa.

Prašome visus bendruomenės narius skaitlingai dalyvauti pamaldose ir minėjime.

ALB Sydnejaus Apylinkės v-ba

Pranešimas Melbourne pensininkams

Sekantis Melbourne lietuvių pensininkų sąjungos narių susirinkimas įvyks vasario mėn. 8 dieną 11 val. Lietuvių Namuose. Bus metinis pranešimas ir renkama nauja valdyba. Prašome numatyti naujus kandidatus. Kviečiame visus dalyvauti.

Pensininkų valdyba

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Gyvojo Rožančiaus Brolijos nariai vasario mėnesį meldžiasi, kad Nepriklausomos Lietuvos vadai išmintingai vestų Lietuvą į naują atgimimą.

Lietuvos Nepriklausomybės šventės iškilmingos pamaldos Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje vasario 13 d. sekmadienį 12 val. Organizacijos dalyvauja su vėliavomis ir Garbės sargybonimis. Visi kviečiami prie šv. Komunijos už Tėvynę.

Mūsų Lietuvių Parapijos Sekmadienio Mokyklos Jubiliejinių 40-tųjų mokslo metų pradžia Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės mokykloje vasario 13 d. sekmadienį 11 val. Tėveliai, kurių vaikai dar nelankė mūsų mokyklos, prašomi maloniai ir juos atvežti.

Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčios klebonui sumokėta \$1,000 bažnyčios nuoma už lietuviškas pamaldas už šių metų pirmąjį pusmetį. Už tą nuomą gaunam ir mokyklos patalpas dėl mūsų Parapijos sekmadienio mokyklos, kuri yra jauki, klasės-kilimais išklotos, žiemą apšildoma, draugiška ir maloni aplinkuma su šios mokyklos australų vadovybe. Melbourn, neturėdami savos lietuviškos bažnyčios, dabar nuomojame šią puošnią bažnyčią, didingais altoriais, puošniais spalvotais vitražais, net ir jos nuoma pigesnė už anksčiau buvusią.

Mikus Brittany Chantal pakrikštyta sausio 9 d. po lietuviškų pamaldų Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje. Tai dukrelė Raymondo-Rimanto ir Kim Mikus. Krikšto tėvai Galuzzo John ir Dorothy.

Adomas Uselis - Savanoris-Kūrėjas, 90 metų amžiaus, mirė Senelių Namuose Lewisham, Windsor priemiestyje, sausio 10 d. Rožančiaus buvo kalbėtas Tobin koplyčioje North Melbourne sausio 16 d. prie atviro karsto. Garbės Sargyboje su vėliavomis stovėjo DLK „Vytenio“ šaulių kuopa ir LKV Sajunga. Po Rožančiaus jų pirmininkai tarė atsisveikinimo žodžius: Vytautas Sukevičius ir Vladas Boskis. Laidotuviai šv. Mišios vyko Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje, aukojant kun. Pr. Daukniui, liturginius skaitymus atliko Vladas Boskis. Visi sutartinai giedojo ir palydėjom į Springvale kapines, kur palaidota ir jo žmona Stasė Uselienė, mirusi 1991.X.7. Teilsisi Viešpaties Ramybėje.

Apolinija Podėnienė Ballarate mirė sausio 4 d., giliame liūdesyje liko jos vyras Karolis ir sūnus Almis Podėnai. Už jos vėlė šv. Mišias užrašė Morta Prašmutienė, kurios buvo aukojamos sausio 23 d. Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje.

Stasys Lipčius ir Ema Lipčienė daugelio metų mūsų parapijiečiai, vėliau buvo persikėlę į Daylesford, Geelong, buvo nuolatiniai mūsų lietuviškų pamaldų dalyviai. Pernai persikėlė gyventi į Lietuvą, o jo žmona Ema, gydant Vokietijoje, ten mirė Kūčių dieną gruodžio 24. Už jos vėlė šv. Mišias užrašė DLK „Vytenio“ šaulių kuopa sausio 30 d. Švč. Marijos Jūrų Zvaigždės bažnyčioje. Abu Lipčiai yra mūsų

Saulių kuopos Garbės nariai.

Eglutės jaunosios Kairienės mamytė Nijolė Juzakienienė netikėtai mirė Lietuvoje. Už jos vėlė pas mus bus aukojamos šv. Mišios vasario 6 d.

Sv. Mišių Liturginius skaitymus pasiruošimui pasiimti savaitę prieš savo užprašytas šv. Mišias iš Liturginių skaitymų vadovo Antano Jankevičiaus prie bažnyčios. Visas šv. Mišių tekstas mišiolėlyje yra gerai sukirčiuotas Lietuvos kalbininkų, tai lengva skaityti ir teisingai, aiškiai išstarti.

A. J. A. Adomą Uselį laidojant, už jo vėlė šv. Mišioms aukojė Petronėlė Aleščiūnienė, Onutė Binkienė, J.L. Kebliai, Juozas Mikštas, Stasė Ribačiauskienė, J.M. Venckai.

Parapijos išlaikymui bendra suma vokeliais aukojė: \$100 A.E. Tomkins-Tomkevičius, \$80 E. Zdanavičienė, \$75 R. Bohun, \$70 Vytautas Pažereckas, \$65 Povilas Mičiulis, \$60 A. Barila, \$50 Pr.St. Svambarys, po \$40 M. Augustauskienė, K.V. Lang, J. Simutienė; po \$35 J. Meiliūnas, L. Milvydas; po \$30 Pr. Lazutka, M. Miliauskienė, V. Seštokienė; \$25 A. Butkys, po \$20 A. Petrauskas, M. Varanius; \$15 S. Krutulis. Visiems aukojusiems ir kartu prisijusiems „Tėviškės Aidų“ prenumeratas ir aukas nuoširdžiai dėkoja kun. Pr. Dauknys.

Benediktą Kaminską „Tėviškės Aidų“ administratorių, sulaukusį 70 metų amžiaus jubiliejiaus, pagerbė mūsų laikraščio darbuotojai, paruošę laikraštį pašto persiuntimui, pietų vaišėmis, kurias paruošė šeimininkė Onutė Szentimrey. Po kapeliono maldos, ALK Federacijos pirmininkas Edvardas Sidlauskas tarė Jubiliantui Benediktui sveikinimo žodį, įvertindamas jo atliekamą darbą ir visi prie vyno taurelės sugiedojo jam „Ilgiausių Metų, Valio“. Kartu po trumpo apsilankymo grįžtant į Lietuvą, laimingos kelionės palinkėjom Edvardui - O. Szentimrey giminei, grįžtant į Tėvynę Lietuvą.

Latrobe Valley, Sale ir apylinkių lietuviams Lietuvos Nepriklausomybės šventės pamaldos bus Servacijaus ir Alinos Šabrinskų sodyboje, Tombo St., Moe, vasario 12 d. šeštadienį 12 val. kviečiami visi apylinkių lietuviai.

Geelong Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimo pamaldos bus St. John bažnyčioje vasario 20 d. sekmadienį 9.30 val. Organizacijos kviečiamas dalyvauti su vėliavomis ir Garbės sargybonimis, visiems gausiai ateinant prie šv. Komunijos už Tėvynę, kuri ir dabar reikalinga gausios Dievo palaimos.

Lituanistiniai kursai Melbourne

Pranešame, kad Lituanistinių kursų, veikiančių Victorian School of Languages, University High School, Story Street, Parkville, pirmoji šių mokslo metų pamoka yra vasario 5 dieną, šeštadienį, 9.00 val. ryto iki 12.15 val. p.p. Dėl informacijos galima skambinti VSL Principal's Office, tel. (03) 690 9111.

I. Ariene Mokytoja

Melbourn Bendruomenei išdininko pranešimas

Liečiantis Bendruomenės finansinę padėtį.

1. Lietuvos Atgimimo Paramos indėliu No. 9321-01 „Talkos“ Saskaityje radau \$3.250.39 credito.

2. Melbourn Valdybos indėliu No. 9075-01 „Talkos“ Saskaityje radau \$2.470.39 credito.

3. Perėmiau 2 solidarumo mokesčio knygas:

1. Pirmoji 1974-1989 kadencija.

2. Antroji 1989-1993 kadencija.

Patikrinęs dešimties metų egzistenciją pirmoje knygoje nuo 1983 iki 1989 metų figuravo 757 nariai. Antroje knygoje nuo 1989 iki 1993 metų figuravo 321 nariai. Knygose pavardės, vardai minimi, neturint nei gyvenimo vietovių, nei telefono numerio. Patikrinęs susimokėjimo mokesčių radau, kad 10 metų pajamos turėtų būti \$22,317.00, tuo tarpu iš susimokėjusių narių

gauta tik \$8,684.00, liekant nesusimokėjusių narių deficitui \$13,633.00.

Šių metų narių skaičius - 321, susimokėję - 131, suma - \$655.00, nesusimokėję - 190.

Ziūrint į šiuos statistinius davinius, kreipiuosi į bendruomenę ir prašau, kad susimokėtų nario mokesčių. Skambinti išdininkui P. Mičiuliui tel. num. 807-9181, paštu siūsti adresu: Box 150, Mt. Waverley, 3149. 1993 metų nario mokesčiai 5 doleriai, 1994 metų nario mokesčiai 10 dolerių..

Jei Melbourn Apylinkės Bendruomenės nariai nereaguos į šį pranešimą - siūlau sustabdyti Valdybos veiklą ir kviešti visuotiną susirinkimą.

P. Mičiulis
Išdininkas

Pinigų pervedimas į Lietuvą

Talka perveda pinigus į Lietuvą per Vilniaus banką, Litimpex ir Ukio banką.

Vilniaus Banko įstaigos yra Vilniuje, Alytuje, Anykščiuose, Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje, Šiauliuose, Tauragėje, Trakuose ir Maskvoje. Pinigai pervedami į Lietuvą esančią valiutinę sąskaitą arba, neturint sąskaitos, reikia nurodyti gavėjo tikslų vardą, pavarde ir paso numerį.

Litimpex Banko įstaigos yra Vilniuje, Kaune, Marijampolėje, Palangoje, Utenoje ir Tauragėje. Pinigai pervedami į sąskaitą arba, neturint sąskaitos, labai tiksliai nurodant gavėjo vardą, pavarde, adresą ir telefono numerį.

Ukio Banko įstaigos yra Kaune, Vilniuje, Šiauliuose, Panevėžyje, Kėdainiuose, Alytuje, Kaišiadoryse,

Druskininkuose, Ukmergėje, Klaipėdoje. Pinigai pervedami į sąskaitą arba, neturint sąskaitos, nurodant gavėjo vardą, pavarde, adresą, telefono numerį ir siuntėjo pavarde.

Visi pervedimai daromi Australijos doleriais. Bankai Lietuvoje pinigus išmoka litais arba pageidaujama valiuta pagal tos dienos banko kursą. Mokestis Talkai už patarnavimą yra \$15 nariams ir \$25 ne nariams, neatsižvelgiant į pervedamą sumą. Pinigų pervedimas paprastai užtrunka tris dienas.

Talkos Įstaigos:

50 Errol St., Nth. Melbourne, Vic. 3051

6 Eastry St., Norwood, S.A. 5067
16 East Terrace, Bankstown, NSW 2200.

Melbourn Lietuvių bibliotekoje

Gauta nauja grožinės literatūros knyga: Agnės Lukšytės novelės Baltoji Chrizantema, 2 egz. Knyga, leista Vilniuje Mokslo ir enciklopedijų leidyklos 1993 m. Autorės dovana bibliotekai. Leidėjai knygą pristato skaitytojui, ypač skaitytojai: „Australijos lietuvių rašytoja A. Lukšytė šiame novelių rinkinyje atskleidžia vidinį moterų pasaulį, kuriame dominuoja meilė vyrui. Rašoma apie moters jausmus: ilgisi, meilė, nusivylimą. Novelės moteriškos mąstysenos. A.

Lukšytė 1981 m. laimėjo „Dirvos“ laikraščio novelės konkurso premiją. „Baltoji chrizantema“ yra trečioji A. Lukšytės beletristinė knyga“.

Jonas Tamošiūnas bibliotekai perdavė II transporto „General Stewart“ 12.1.1948 m. atvykusių į Australiją sąrašą.

Nuoširdi padėka!

J. Mikštas
Bibliotekos vedėja

Padėka rėmėjams

Surinkau vaikams invalidams Lietuvoje: po \$20 Alfonsas Ročius, Irena O'Dwyer, \$10 Birutė Prašmutaitė, po \$5 Z. Augaitis, P. Augustauskienė, S. Karazijienė, I. Kaunienė, S. Lukaitis, S. Meiliūnienė, P. Stupuras, S. Šabrinskas, P. Saulys, P. Rada viso \$100. Pasiunčiau į Lietuvą per p. Didelę 1993.II.28. Didelis aciū kas parėmė.

Teresė Jurgelaitienė

Esu aistringas filatelistas ir norėčiau susirašinėti su Australijos filatelistas ir keistis pašto ženklais. Renku nevertotus Australijos, Antarktidos, Oceanijos, Japonijos, USA, Canados pašto ženklus. Keitimuisi siūlau Lietuvos, Rusijos, Europos pašto ženklus, vokus vartotus ir nevertotus.

Adresas: Antanas Stašaitis, P.O. Box 240, Kaunas 2330, Lithuania.

■ R A Š O T E T E S T A M E N T A ? Skirkite dalį „Tėviškės Aidsams“! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aidos“!

Australijos Lietuvių 43-sios Sporto Šventės 1993 m. rezultatai

Krepšinis: Vyrai - 1. Melbourne „Varpas“ I (Laimėjo visas rungtynes) 2. Sydnejaus „Kovas“ 3. Melbourne „Varpas“ II.
Moterys: 1. Sydnejaus „Kovas“ KK (Laimėjo visas rungtynes) 2. Geelongo „Vytiš“ 3. Sydnejaus „Kovas“ I.

Mišrūs jaunieji - Iki 18 metų - 1. Sydnejaus „Kovas“ 2. Melbourne „Varpas“ 3. Adelaidės „Vytiš“.
Jaunieji iki 14 m. - 1. Melbourne „Varpas“ II 2. Melbourne „Varpas“ I 3. Geelongo „Vytiš“.
Mergaitės iki 14 m. - 1. Melbourne „Varpas“ 2. Geelongo „Vytiš“.
Mišrūs iki 12 m. - 1. Melbourne „Varpas“ I 2. Geelongo „Vytiš“ 3. Melbourne „Varpas“ II.

Berniukai iki 12 m. - 1. Melbourne „Varpas“ II 2. Sydnejaus „Kovas“ 3. Melbourne „Varpas“ I.
Mišrūs iki 12 m. - 1. Melbourne „Varpas“ II 2. Sydnejaus „Kovas“ 3. Geelongo „Vytiš“.

Tinklinis (Vyrai) 1. Melbourne „Varpas“ 2. Adelaidės „Vytiš“ 3. Sydnejaus „Kovas“

Lauko Tenisas: Vyrai - Laimėtojas R. Karvelis „Varpas“
Motery - R. Vaičiulevičiūtė Hobarto „Perkūnas“
Vyrai Dvejetas - R. Karvelis - M. Bromly „Varpas“ kartu su E. Lipšys - T. Zdanis.
Mišrus dvejetas - R. Karvelis „Varpas“ - R. Vaičiulevičiūtė „Perkūnas“

Stalo Tenisas: Vyrai - 1. S. Karazija 2. J. Ablonskis 3. P. Mulevičius (visi iš „Varpo“)
Motery - 1. E. Wilson „Perkūnas“ 2. R. Vaičiulevičiūtė „Perkūnas“ 3. Z. Prašmutaitė „Varpas“.

Golfas: Vyrai mažiausiai kirčių - E. Koszela Geelongo „Vytiš“.
Motery mažiausiai kirčių - N. Vencloviene „Kovas“.
Vyrai „Stableford“ - S. Ziedas „Varpas“.

Motery „Stableford“ - N. Vencloviene „Kovas“.
Komandiniai laimėtojai: „Varpas“ - S. Ziedas, V. Levickis, G. Zemkalnis, A. Skimbirauskas.

Kėgliai (Ten Pin Bowling)
Vyrai - S. Ziedas „Varpas“.
Motery - G. Ziedienė „Varpas“
Iki 12 m. Berniukų - B. Andriejūnas „Kovas“
Iki 12 m. Mergaičių - R. Dulinskaitė „Kovas“
Iki 18 m. berniukų - P. Oželis „Varpas“
Iki 18 m. mergaičių - D. Mačiulaitytė „Varpas“

Bilijardas
1. K. Antanaitis „Vilkas“, C. Magurkas „Varpas“ (svečio teisėmis).
Dvejetai - tėvas ir sūnus D. ir E. Manganavičiai „Varpas“. Baigmėj nugalėję St. Sutą ir A. Snarskį Geelongo „Vytiš“

Krepšinio Rinktinės
Vyrai: T. Zdanis, E. Ragauskas, D. Sadauskas, K. Zdanis, E. Soha, D. Salkūnas (Varpas), M. Wallis, M. Sepokas (Kovas), R. Baškus, L. Pocius (Adel. Vytiš). Treneris P. Andriejūnas (Kovas).
Motery: D. Dičiūnaitė, A. Dičiūnaitė, R. Venclovaitė, A. Venclovaitė, L. Šliogerytė, M. Vaičiūrgytė (Kovas), I. Petkūnaitė, A. Petkūnienė, M. Jaunutytė (Adel. Vytiš), L. Skimbirauskaitė (Varpas). Treneris S. Gustafson (Kovas).

Atstovų suvažiavimo metu buvo vienbalsiai išrinkta buvusi ALFAS (Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sąjungos) Valdyba: A. Laukaitis (pirm.), N. Wallis-Grincevičiūtė (sekret.) ir P. Andriejūnas (įždin.). Visi iš Sydnejaus. ALFAS adresas: 18 Miller Ave., Ashfield, 2131.

Praeitų metų naujuoju ALFAS Garbės Nariu buvo atstovų išrinktas

Petras Andriejūnas - Sydnejaus „Kovo“.

Sekanti Sporto Šventė vyks Adelaidėje, kartu su Australijos Lietuvių dienomis 1994 metais. 1995-ųjų metų Sporto Šventė vyks Geelonge ir jos rengėjai bus sporto klubas „Vytiš“.

Už gražiausį ir tvarkingiausį pasirodymą 43-je Sporto Šventėje, pereinamąjį taurę gavo Sydnejaus „Kovas“.

H. Salkausko vardo medalius už geriausį ir pavyzdingiausį pasirodymą sporto aikštėse gavo: E. Soha (Varpas), M. Sepokas ir M. Wallis (Kovas).

A. Laukaitis

43-sios Sporto Šventės plaukimo rezultatai

Laisvo stiliaus žemiau 12m. mergaitės: 1. A. Cerkėsaitė (Kovas), 2. A. Obeliūnaitė (Geel. Vytiš), 3. D. Koszelaitė (Geel. Vytiš).

L. stiliaus iki 14m. mišrūs: 1. G. Cerkėsa (Kovas), 2. A. Meiliūnas (Varpas), 3. R. Schrederytė (Geel. Vytiš).

L. stiliaus žemiau 16m. mišrūs: 1. P. Kviecinskas (Varpas), 2. A. Reilly (mergaitė Geel. Vytiš), 3. A. Saldukaitė (Geel. Vytiš).

Laisvo stiliaus atviros: 1. A. Žilinskienė (Varpas), 2. L. Zdanis (Varpas), 3. J. Lukaitis (Varpas).

Nugara žemiau 12m. mergaitės: 1. A. Cerkėsaitė (Kovas), 2. D. Koszelaitė (Geel. Vytiš), 3. L. Koszelaitė (Geel. Vytiš).

Nugara žemiau 14m. mišrus: 1. R. Schrederytė (Geel. Vytiš), 2. G. Cerkėsa (Kovas).

Nugara žemiau 16m.: 1. A. Saldukaitė (Geel. Vytiš), 2. D. Mickutė (Varpas).

Nugara atviros: 1. A. Žilinskienė (Varpas), 2. J. Lukaitis (Varpas).

Krūtine žemiau 12m. mišrus: 1. A. Cerkėsaitė (Kovas), 2. A. Obeliūnaitė (Geel. Vytiš), 3. D. Reilly (Geel. Vytiš).

Krūtine žemiau 14m. berniukai: 1. G. Cerkėsa (Kovas), 2. M. Obeliūnas (Geel. Vytiš), 3. T. Kviecinskas (Varpas).

Krūtine žemiau 16 metų mišrus: 1. A. Reilly (merg. Geel. Vytiš), 2. A. Saldukaitė (Geel. Vytiš), 3. P. Kviecinskas (Varpas).

Krūtine atviros varžybos: 1. I. Pučiūtė (svečias iš Lietuvos), 2. A. Žilinskienė (Varpas), 3. L. Zdanis (Varpas).

Peteliške iki 12 m.: 1. A. Cerkėsaitė (Kovas), 2. D. Koszelaitė (Geel. Vytiš).

Peteliške iki 14 m.: 1. A. Meiliūnas (Varpas), 2. G. Cerkėsa (Kovas), 3. R. Schrederytė (Geel. Vytiš).

Peteliške atviros varžybos: 1. A. Žilinskienė (Varpas), 2. L. Zdanis (Varpas), 3. J. Lukaitis (Varpas).

Bėgime 1-mą vieną laimėjo A. Prancūnas (Varpas).

Melbourno Džiugo Tunto LAISVOJI LIETUVA stovykloje 1994.I.2 miško gelytėmis puošia Mišių altorėlį: Dalia Didžytė, Daiva Statkutė ir Elzytė Wilson.

Melbourno Džiugo Tunto LAISVA LIETUVA stovykla Trijų Karalių Šventėje pradeda stovyklavimą, šv. Mišias aukoja kun. Pr. Dauknyš, dešinėje Dievo berniukai: vilkiukas Rimas Statkus ir skautas Audrius Skevys.

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavins yra ne tik laidotuvės sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvių sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

TOBIN BROTHERS FUNERAL DIRECTORS

Doncaster: 816 Doncaster Road.....	848 3666
East Burwood: 294 Burwood Highway.....	802 9999
Frankston: 232 Cranbourne Road....	789 6766
Gardenvale: 135 Martin Street.....	596 8144
Glenroy: 111 Wheatsheaf Road....	306 2044
Malvern: 1382 High Street....	509 4811
Noble Park: 505 Princes Highway....	546 7644
North Melbourne: 189 Boundary Road....	329 6144
Ringwood: 331 Maroondah Highway....	870 8011
Berwick: 21 Lyall Road....	707 5533
Moorabbin: 16 Tuck Street....	555 9088
St. Albans: 69 Alfreda Street....	367 4333

Širdis plaka įprastu ritmu

(Atkelta iš 3-čio psl.)

koridorų, skaito, žiūri televizijos. Prie ju nuolat būdi žmona, lanko duktė, giminės. Valgyti leidžiama viską, pasak gydytojo - „Ka tik nori ir mėgsta. Dabar svarbiausia, kad nebūtų širdies atmetimo reakcijos“.

(L.A.)